

Hensyn“ (til Vælgertal og Befolkningstæthed) „hverken bør eller vil medføre nogen betydelig Afvigelse fra Hovedgrundsætningen, men, at Valgkredsene bør gøres nogenlunde lige store“, og „da endelig, hvad der er Hovedsagen, den foreslaaede Affattelse („Valgene foregaar i Valgkredse, der fordeles med omtrent samme Størrelse paa Grundlag af Indbyggertal under Hensyntagen til Vælgertal og Befolkningstæthed“) gør ovennævnte Forstaaelse til den eneste naturlige og loyale, der, hvis Grundlovsændringen gennemføres, vil blive fastslaaet ved den første nye Valgkredslov som normgivende for senere Valglovsrevisioner“; saa har Mindretallet anset det for rigtigt o. s. v. — jeg beder den højtærede Formand undskyldte, at jeg ikke har indhentet Tilladelse til her at citere, hvad jeg har oplæst, men det var det Standpunkt, det ærede Medlem og hans Parti stod paa den Gang. Man modsatte sig paa det ivrigste disse Bestemmelser, og man kunde kun gaa med til at lade være med at stille Ændringsforslag om, at de skulde udgaa, fordi man gik ud fra, at man fik en Valglov, der kunde være normgivende for Fremtiden. Nu spørger jeg altsaa Socialdemokratiet: Hvorledes er Forholdet nu? Er den Valglov, som nu skal være normgivende for Fremtiden, og som kaldes midlertidig, efter de Herrers Mening i Overensstemmelse med det Grundlovsforslag, som nu vedtages, saaledes at der ogsaa fremtidig af en Rigsdag uden at komme i Strid med Grundloven kan vedtages en Valglov, hvorefter en Kreds er dobbelt saa stor som en anden?

N. Hansen: Ved denne Sags første Behandling her i Tinget udtalte jeg, at mine Meningsfæller og jeg ikke var fuldt tilfredse med det fremsatte Lovforslag, men at vi af Hensyn til Grundlovsagens Fremme desuagtet vilde tiltræde Lovforslaget. Naar vi nu er gaaet med til de af Flertallet stillede Ændringsforslag, maa jeg udtale det samme, at disse heller ikke er tilfredsstillende, men jeg skal dog af samme Hensyn, som jeg udtalte ved første Behandling, anbefale mine Meningsfæller at stemme derfor.

Trier: Det Par Ord, jeg kunde ønske at sige, gaar ud fra det Udgangspunkt, at vi i Øjeblikket ikke længere staar i Forhandlingens, men i Afgørelsens Tegn. Jeg betragter Valglovsforslaget, saaledes som det nu foreligger til Vedtagelse her i Tinget, som en Løftestang for Gennem-

førelsen af den Grundlov, der jo dog staar bag ved alt, hvad der i disse Sager foregaar, og altsaa som et Middel til at sikre Gennemførelsen ogsaa af denne. Det er altsaa et Kompromis, der i dette Øjeblik foreligger, og det kan enhver sige sig selv, at det ogsaa derfor har de Mangler, som altid klæber ved et Kompromis, nemlig at det ikke fuldt ud tilfredsstiller nogen af de Parter, som deltager i det, som af Hensyn til en mere vidtrækkende, afgørende Sags Fremme har ment at burde enes derom. Men jeg skal ikke komme ind paa de Enkeltheder, som saaledes kunde danne Modsætninger indenfor de Partier, der staar enige om Gennemførelsen af Grundlovsforslaget. Det er jo ikke Øjeblikket til at uddybe disse Modsætninger. Og dernæst er det ogsaa fastslaaet, særlig fra den ærede Ordførers (Enevold Sørensen) Side, at denne Sag maa i særlig Betydning betragtes som en midlertidig Sag, en Sag, der, naar først den nye Grundlov er traadt i Kraft og har sendt en ny Rigsdag her ind, ogsaa naturligt vil blive taget op til Behandling og til endelig Afgørelse efter det, der til den Tid maatte være raadende i Landet. Jeg betragter det derfor som en Overgangstilstand, hvad der vedtages i denne Valglov, en Overgangstilstand, som muliggør og forhaabentlig sikrer os det endnu betydningsfuldere Skridt, som Vedtagelsen af den nye Grundlov udgør. Jeg skal altsaa ud fra disse Synspunkter anbefale, at man stemmer for Valglovsforslaget, som det her foreligger i Flertallets Indstilling.

Harald Jensen: Jeg har ganske afholdt mig fra at omtale det Forslag til Lov, som Mindretallet fremsætter, og jeg har gjort det, fordi det efter min Opfattelse ikke er stor Nytte til. Under de Forhandlinger, som har fundet Sted, har Højre sat sig selv saa fuldstændig ud af Spillet, det har ikke benyttet den Lejlighed, der var, til at faa Indflydelse paa, hvorledes Grundloven og Valgloven kom til at se ud; der er gjort mange, mange Henvendelser til Højre for at faa det med, og selv fra min Side er det under disse Forhandlinger blevet udtalt, at jeg vilde anse det for heldigt, om den Grundlov, vi fik, kom frem saaledes, at den kom fra alle Partier. Jeg for mit Vedkommende har altsaa ogsaa villet være med til at gøre Indrømmelser, men disse Indrømmelser, denne udstrakte Haand, er ikke blevet modtaget; Højre har staaet stejlt paa, at Privilegierne paa en eller anden Maade